

J. P. Nielsen: Jeg undrer mig over, at det ærede Medlem Hr. Nissen ikke har faaet sit Parti, der jo har haft Medlemmer i Udvalget, til at stille et saadant Forslag, som det han omtalte, i Udvalget, og jeg vil tilføje, at hvis man vedblivende vil forgifte Forholdet mellem den sønderjydske og den øvrige danske Befolkning, skal man bare blive ved at fremhæve, hvor daarligt den sønderjydske Befolkning er blevet stillet under dansk Styre, og hvor meget de har Krav paa. Vil man ikke det, skal man lære, at den sønderjydske Befolkning er gaaet ind til Danmark under de Betingelser og de Love, som gjaldt for den øvrige danske Befolkning.

Ordføreren (Gerhard Nielsen): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at det, der kræves i Dag, er, at den Trusel om Tvangsauktioner, som hviler paa Landbruget som en Mare, hæves. Jeg tiltræder ganske denne Udtalelse og ønsker her at slaa fast, at det Forslag, som Regeringspartierne stiller her i Dag, afgjort ogsaa hæver denne Trusel.

Krag: Den højtærede Minister fremsatte den forbavsende Udtalelse, at han overhovedet ikke kunde beskæftige sig med, hvad der fra Oppositionens Side var tilbudt under Forhandlingerne i Aftes, thi den højtærede Minister var ganske uvidende derom. Jeg maa ærligt sige, at jeg synes, det er højst besynderlige Forhandlingsvilkaar, der efterhaanden bydes os her i denne Sal. Den højtærede Minister møder her og skal tage Stilling til et Forslag, som efter Henvisning til Udvalget nu er til eneste Behandling, altsaa nærmer sig Afslutningen af Rigsdagsbehandlingen, og dog ved den højtærede Minister ikke, hvad der i dette betydningsfulde Udvalgsmøde er sket, hvilket Tilbud der er givet, og hvad der er afvist. Naar den højtærede Minister kan bøje sig ind under disse Vilkaar med et Smil, maa jeg sige, at han viser en større Eftergivenhed og Imødekommen overfor denne Side i Salen, end han viser overfor de Bestræbelser, der fra vor Side udfoldes for paa dette Punkt at naa et Resultat.

Naar den højtærede Minister derpaa siger, at de Bestemmelser, som indeholdes i det af ham stillede Ændringsforslag, rummer et Gode for Kreditforeningerne, thi derigennem bliver de i Stand til at belaae deres Obligationer og opretholde deres Likviditet, saa er han jo udenfor enhver Forbindelse med, hvad det drejer sig om i denne Sag, og udenfor enhver Forbindelse med Virkeligheden, thi at det skulde be-

tyde et Gode for Realkreditinstitutionerne, er dog — ja, hvis man kunde sige: „hen i Vejret“ og holde sig indenfor det parlamentariske Udtryksomraade, vilde jeg bruge dette Udtryk. At der derigennem er skabt Sikkerhed for Likviditets-Opretholdelse ved Belaaning af de Obligationsmasser, som Kreditinstitutionerne raader over, er virkelig en Nydannelse, hvis den højtærede Minister vil betegne det som saadan, som er ganske overflødig, thi en saadan Adgang er der i dette Øjeblik. Den Vanskelighed, som Nationalbanken for Maaneder tilbage har beredt med Hensyn til Belaaning af Obligationer, er ikke mere til Stede; den højtærede Minister synes at være lige saa uvidende i saa Henseende, som han er med Hensyn til, hvad der er foregaaet i Udvalgsmødet i Aftes, og hvilket Tilbud der er givet der, thi det er for længst oplyst under de Forhandlinger, som om Valuta- og Kriseproblemer er blevet ført mellem Medlemmer af Rigsdagen, Medlemmer af den høje Regering og Medlemmer af Rigsdagsudvalget, at i saa Henseende er der fra Nationalbankens Side intet som helst til Hinder, man belaaer de Obligationer, som forelægges af Institutioner og ønskes belaaet — dertil behøver vi ikke nogen som helst Lovgivning paa nærværende Tidspunkt.

Den højtærede Minister siger, at det ikke er heldigt at tale om en Foranstaltning som den, den højtærede Minister foreslaar, og hvorigennem han vil tvinge Kreditinstitutionerne til at give en Henstand, som de ikke mener under Hensyn til deres Forhold og Opgave er forsvarlig. Den højtærede Minister siger, at Skade kan ske ved, at man peger paa den Betydning, som det kan faa for Obligationskurserne. Jeg vil dog sige til den højtærede Minister, at endnu uheldigere end at tale derom er det at give Anledning til, at en saadan Tale maa føres, og at stille Forslag som dem, den højtærede Minister støtter, og som er egnet til at ryste den Tillid, som er Hovedgrundlaget for Kursernes Opretholdelse, og som er Betingelsen for, at det stærke Kursfald, som i den senere Tid har fundet Sted, ikke yderligere fortsættes.

Den højtærede Minister siger, at det er en ganske umulig Tanke, at Staten skal paa tage sig Erhvervslivets Tab. Ja, det har den højtærede Minister saa fuldkommen Ret i. De Tab, der følger af Samvirken mellem Erhvervslivets forskellige Grene, produktionsmæssigt og i monetær Henseende, kan Staten naturligvis ikke paa nogen Maade have nogen Forpligtelse eller Grund til at tage Del i Risikoën for — selv-